

DIFERENCIJALNE JEDNAČINE

15. septembar 2020

Matematičke jednačine i nejednačine mogu biti raznih tipova. Tip jednačine ili nejednačine zavisi od tipa konstanti koji se pojavljuju u njima (npr. celi brojevi, realni brojevi, vektori, matrice, funkcije, itd.), matematičkih operacija i transformacija koje se pojavljuju u njima (npr. sabiranje i množenje brojeva, sabiranje i množenje matrica, vektorske operacije, izvodi, integrali i druge transformacije funkcija, itd.), kao i tipova promenljivih (npr. celi brojevi, realni brojevi, vektori, matrice, funkcije, itd.).

- ➡ **Domen** rešavanja jednačine ili nejednačine je skup iz kojeg uzimaju vrednosti promenljive. Elementi domena moraju biti takvi da je za svaku vrednost promenljive iz domena jednačina ili nejednačina tačna ili netačna.
- ➡ **Skup rešenja** neke jednačine ili nejednačine je skup \mathcal{R} svih elemenata domena čijim se uvrštavanjem u jednačinu ili nejednačinu na mestu promenljive dobija tačna jednakost ili nejednakost. Jednačina (nejednačina) je **kontradiktorna** ako joj je skup rešenja prazan skup. Jednačina (nejednačina) je **određena** ako joj je skup rešenja sadrži tačno jedan element. Jednačina (nejednačina) je **neodređena** ako joj je skup rešenja sadrži više od jednog elementa.

☞ Skup rešenja jednačine (nejednačine) može biti i beskonačan, i može biti i jednak svom domenu.

☞ U zadacima, formulacija „rešiti jednačinu” (ili nejednačinu) znači „odrediti skup svih rešenja jednačine” (ili nejednačine). U nekim zadacima i problemima se eksplicitno naglašava da tražimo samo jedno, bilo koje rešenje, ili samo ona rešenja koja zadovoljavaju neke dodatne uslove i sl. Međutim, ako to nije tako eksplicitno naglašeno, podrazumeva se da treba odrediti skup svih rešenja.

☞ U zadacima, formulacija „odrediti domen rešavanja jednačine” (nejednačine) podrazumeva „odrediti maksimalan skup koji može biti domen rešavanja jednačine” (nejednačine).

☞ Sve prethodno važi i za sisteme jednačina i nejednačina, a to je neki konačan skup jednačina i nejednačina. Rešiti sistem jednačina (nejednačinu) znači odrediti skup svih elemenata domena rešavanja čijim uvrštavanjem u sistem dobijamo da su tačne sve jednačine (nejednačine) sistema.

Sledi nekoliko tipova jednačina.

- **Algebarske jednačine** su jednačine u kojima kao konstante i promenljive figurišu brojevi (prirodni, celi, realni, kompleksni, elementi nekog intervala realnih brojeva itd.) Npr. jednačina $x^2 - x - 6 = 0$ je algebarska jednačina koja na domenu $\mathcal{D} = \{5, 6, 7, \dots\}$ nema rešenja (kontradiktorna je), na domenu $\mathcal{D} = [0, \infty)$ ili $\mathcal{D} = \mathbb{N}$ ima jedinstveno rešenje $x = 3$ (određena je), a na domenima $\mathcal{D} = \mathbb{R}$ i $\mathcal{D} = \mathbb{C}$ ima skup rešenja $\mathcal{R} = \{-2, 3\}$.

- **Matrične jednačine** su jednačine u kojima kao konstante i promenljive figurišu matrice i matrične operacije. Npr. posmatrajmo matričnu jednačinu

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 2 \end{bmatrix} \cdot X = \begin{bmatrix} 3 \\ 6 \end{bmatrix}$$

na domenu svih matrica $X = \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix}$ formata 2×2 čiji su elementi realni brojevi x i y . Ova matrična jednačina je ekvivalentna sa sistemom

$$\begin{aligned} x + y &= 3 \\ 2x + 2y &= 6 \end{aligned}$$

od dve jednačine sa dve promenljive nad skupom (domenom) realnih brojeva, te je skup rešenja gornje matrične jednačine beskonačan skup (jednačina je neodređena) $\mathcal{R} = \left\{ \begin{bmatrix} 3 - \alpha \\ \alpha \end{bmatrix} \mid \alpha \in \mathbb{R} \right\}$.

- **Vektorske jednačine** su jednačine u kojima kao konstante i promenljive figurišu vektori, skalari (realni brojevi) i vektorske operacije. Npr. posmatrajmo vektorsku jednačinu

$$(2, -1, 4) \cdot \vec{n} = 0$$

na domenu svih vektora $\vec{n} = (x, y, z) \in \mathbb{R}^3$ čije su koordinate realni brojevi x, y i z . Ova vektorska jednačina je ekvivalentna sa algebarskom jednačinom

$$2x - y + 4z = 0$$

sa tri promenljive nad skupom (domenom) realnih brojeva, te je skup rešenja gornje vektorske jednačine beskonačan skup vektora (jednačina je neodređena)

$$\mathcal{R} = \left\{ \left(\frac{1}{2}\beta - 2\alpha, \beta, \alpha \right) \mid \alpha, \beta \in \mathbb{R} \right\}.$$

- **Funkcionalne jednačine** su jednačine u kojima kao konstante i promenljive figurišu funkcije i konstante kompatibilne sa operacijama koje se u jednačini pojavljuju, kao i operacije i transformacije definisane na funkcijama. Npr.

$$[*] \quad \sin^2 x + 2\cos(f(x)) = f(x), \quad x \in \mathbb{R}$$

je jedna funkcionalna jednačina sa promenljivom $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$. Rešiti ovu jednačinu znači naći sve funkcije $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ za koje je jednakost [*] tačna za svako $x \in \mathbb{R}$.

Diferencijalne jednačine su specijalna vrsta funkcionalnih jednačina.

Definicija 1 *Diferencijalne jednačine* su funkcionalne jednačine u kojima se osim funkcija, nepoznate funkcije i osnovnih operacija sa funkcijama pojavljuju i izvodi nepoznate funkcije. Diferencijalna jednačina je reda $n \in \mathbb{N}$ ako je n -ti izvod nepoznate funkcije najveći njen izvod koji se pojavljuje u diferencijalnoj jednačini.

Primer 1 Sledi nekoliko primera diferencijalnih jednačina.

$$(a) \frac{f''(x) + 5f'(\sin(x))}{x^2 \cdot f'(x) + 3} + f(3x+5) = (f'''(x))^2 \cdot f(x)$$

je diferencijalna jednačina reda 3.

$$(b) 2f^{(V)}(x) + \sin^2 x f^{(IV)}(x) - x^2 \cdot f'''(x) + (\sin x - x)f(x) = \sqrt[3]{3x-2} + \ln x$$

je diferencijalna jednačina reda 5.

$$(c) 2f^{(IV)}(x) + 5f'''(x) - \frac{1}{2}f''(x) + \sqrt{5}f'(x) - f(x) = (3x-2)e^{2x}$$

je diferencijalna jednačina reda 4.

$$(d) f'(x) = (3x-2)e^{2x}$$

je diferencijalna jednačina reda 1.

Primer 2 Posmatrajmo diferencijalu jednačinu

$$\sin x \cdot f''(x) - 2 \cos x \cdot f'(x) = -x(1 + \cos^2 x),$$

i ispitajmo koje su od sledećih funkcija njena rešenja.

$$(a) f_1(x) = e^{2x} + 1.$$

$$(b) f_2(x) = \sin x.$$

$$(c) f_3(x) = x \cdot \sin x + 2.$$

$$(d) f_4(x) = x \cdot \sin x - 7.$$

Proveru da li je neka funkcija rešenje diferencijalne jednačine vršimo direktnim uvrštavanjem funkcije i njenih izvoda u jednačinu.

(a) Uvrštavanjem

$$f_1(x) = e^{2x} + 1,$$

$$f_1'(x) = 2e^{2x},$$

$$f_1''(x) = 4e^{2x},$$

u jednačinu dobijamo da je

$$\sin x \cdot f_1''(x) - 2 \cos x \cdot f_1'(x)$$

$$= 4 \sin x \cdot e^{2x} - 4 \cos x \cdot e^{2x}$$

$$= 4e^{2x}(\sin x - \cos x).$$

Međutim, jednakost

$$4e^{2x}(\sin x - \cos x) = -x(1 + \cos^2 x)$$

nije tačna za svako $x \in \mathbb{R}$. Na primer, za $x = 0$ dobijamo

$$4e^{2x}(\sin x - \cos x) = -x(1 + \cos^2 x)$$

$$\Leftrightarrow 4e^{2 \cdot 0}(\sin 0 - \cos 0) = -0 \cdot (1 + \cos^2 0)$$

$$\Leftrightarrow 4 \cdot 1 \cdot (0 - 1) = 0$$

$$\Leftrightarrow -4 = 0$$

što je netačno. Dakle, funkcija f_1 nije rešenje posmatrane diferencijalne jednačine.

(b) Uvrštavanjem

$$f_2(x) = \sin x,$$

$$f_2'(x) = \cos x,$$

$$f_2''(x) = -\sin x,$$

u jednačinu dobijamo da je

$$\sin x \cdot f_2''(x) - 2 \cos x \cdot f_2'(x)$$

$$= -\sin^2 x - 2 \cos^2 x = -((\sin^2 x + \cos^2 x) + \cos^2 x) = -(1 + \cos^2 x)$$

Međutim, jednakost

$$-(1 + \cos^2 x) = -x(1 + \cos^2 x)$$

nije tačna za svako $x \in \mathbb{R}$. Na primer, za $x = \frac{\pi}{2}$ dobijamo

$$-(1 + \cos^2 \frac{\pi}{2}) = -\frac{\pi}{2}(1 + \cos^2 \frac{\pi}{2})$$

$$\Leftrightarrow -(1 + 0) = -\frac{\pi}{2}(1 + 0)$$

$$\Leftrightarrow -1 = -\frac{\pi}{2}$$

što je netačno. Dakle, funkcija f_2 nije rešenje posmatrane diferencijalne jednačine.

(c) Uvrštavanjem

$$f_3(x) = x \cdot \sin x + 2,$$

$$f_3'(x) = \sin x + x \cdot \cos x,$$

$$f_3''(x) = 2 \cos x - x \cdot \sin x,$$

u jednačinu dobijamo da je

$$\sin x \cdot f_3''(x) - 2 \cos x \cdot f_3'(x)$$

$$= \sin x(2 \cos x - x \cdot \sin x) - 2 \cos x(\sin x + x \cdot \cos x)$$

$$= 2 \sin x \cdot \cos x - x \cdot \sin^2 x - 2 \sin x \cdot \cos x - 2x \cdot \cos^2 x$$

$$\begin{aligned}
&= -x \cdot \sin^2 x - 2x \cdot \cos^2 x \\
&= -x((\sin^2 x + \cos^2 x) + \cos^2 x) \\
&= -x(1 + \cos^2 x),
\end{aligned}$$

za svako $x \in \mathbb{R}$. Dakle, funkcija f_3 jeste rešenje posmatrane diferencijalne jednačine.

- (d) Na potpuno isti način kao za funkciju f_3 pod (c) se proverom utvrđuje da i funkcija f_4 jeste rešenje posmatrane diferencijalne jednačine. ✓

Po pravilu, diferencijalna jednačina ima beskonačno mnogo rešenja, kao i integral funkcije. Ako se uz diferencijalnu jednačinu posmatraju još i neki dodatni uslovi koje funkcija treba da zadovoljava, tada se može dobiti jedno rešenje diferencijalne jednačine koje zadovoljava te dodatne uslove.

Definicija 2 Opšte rešenje diferencijalne jednačine je skup svih njenih rešenja. **Partikularno rešenje** diferencijalne jednačine je svaka funkcija koja je rešenje diferencijalne jednačine, tj. svaki element opšteg rešenja. Za neku diferencijalnu jednačinu n -tog reda, dodatni uslovi oblika

$$f(x_0) = y_0, \quad f'(x_1) = y_1, \quad f''(x_2) = y_2, \quad \dots \quad f^{(n-1)}(x_{n-1}) = y_{n-1}$$

se nazivaju **početni uslovi**, a diferencijalna jednačina zajedno sa početnim uslovima se naziva **početni problem**.

Primer 3 Poznato je da je brzina raspadanja radijuma proporcionalna količini radijuma u posmatranom trenutku, sa koeficijentom proporcije 2. Neka je u trenutku t_0 bilo R_0 grama radijuma. Odredimo količinu radijuma u proizvoljnom trenutku t .

Neka je $R(t)$ količina radijuma u trenutku t , i neka je $v(t)$ brzina raspadanja radijuma $R(t)$ u trenutku t . Brzina raspadanja radijuma $R(t)$ u trenutku t je

$$v(t) = \frac{dR(t)}{dt}.$$

Kako je koeficijent proporcionalnosti brzine raspadanja i količine radijuma 2, dobijamo

$$-2R(t) = \frac{dR(t)}{dt}.$$

gde se na desnoj strani ove jednačine nalazi znak $-$ zato što se vremenom količina radijuma $R(t)$ smanjuje (opadajuća je funkcija) te mora biti $R'(t) = \frac{dR(t)}{dt} < 0$. Problem se svodi na rešavanje jednačine

$$-2R(t) = \frac{dR(t)}{dt}$$

odnosno

$$-2R(t) = R'(t),$$

tj. na određivanje funkcije $R(t)$ koja predstavlja zavisnost R od t , i za koju važi početni uslov $R(t_0) = R_0$.

Jednačina $-2R(t) = \frac{dR(t)}{dt}$ se rešava množenjem njenih obeju strana sa $\frac{dt}{R}$ čime se dobija $\frac{dR}{R} = -2dt$, a nakon integracije obeju strana dobijamo

$$\int \frac{dR}{R} = -2 \int dt.$$

Rešavanjem integrala dobijamo

$$\ln R = -2t + c$$

odnosno

$$R = e^{-2t+c}.$$

Dakle, opšte rešenje posmatrane diferencijalne jednačine je

$$R(t) = e^{-2t+c},$$

i na osnovu njega treba da odredimo partikularno rešenje koje zadovoljava početni uslov $R(t_0) = R_0$. Uvrštavanjem početnog uslova u opšte rešenje dobijamo

$$R_0 = e^{-2t_0+c} \Leftrightarrow \ln R_0 = -2t_0 + c \Leftrightarrow c = \ln R_0 + 2t_0.$$

Dakle, rešenje početnog problema je

$$R(t) = e^{-2t+\ln R_0+2t_0} = R_0 e^{2(t_0-t)}.$$

